

Høfdeanlæg o. s. v. og dog være Tilhænger af Frihandel og Verdensmarkedets Priser, og naar den højtærede Minister til Slutning anfører, at Landbruget kræver flere Tusinde Kroner udbetalt til enkelte Gaardmænd til Mergling, og siger, at Landbruget kræver, at Landboere skal have 50 Kr. pr. Td. Land Statstilskud hertil, ja, saa kan jeg ikke forstaa det anderledes end, at enten er det Udtryk for Mangel paa Forstaaelse for denne Sag, eller ogsaa er det rent partipolitisk Snæversyn, der dikterer en saadan Udtalelse.

Jeg skal til Slutning tillade mig at anbefale det ærede Finansudvalg at lægge større Vægt paa det, Hedeselskabet kan anføre vedrørende denne Sag, end paa den højtærede Landbrugsministers Anbringender herom. En Standsning af Hedeselskabets Grundforbedringsarbejde vil være en yderst kortsynet Politik. Det er et af de værdiskabende Arbejder, som jeg før talte om, som intet Folk har Raad til at lade gaa i Staa. Vor Rigdom her i Landet er jo hovedsagelig vort Lands Overflade, og at gøre ogsaa de ringere Dele af den udbyttegivende, saa ogsaa Arbejdet der kan blive lønnende og føde sin Mand, er god Økonomi, og jeg føler mig overbevist om, at et stort Flertal baade i Finansudvalget og her paa Rigsdagen vil kunne forstaa dette.

Første Næstformand (*Klaus Bernsen*): Det ærede Medlem Hr. Andreasen har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreasen: En væsentlig Del af den Tale, vi nys hørte, var jo Statistik, og det ærede Medlem Hr. Pinstrup, som holdt samme Tale, har selv givet en udmærket Karakteristik af Værdien af Statistikken — og dermed ogsaa af sin egen Tale, idet han sagde, at Statistikken er den højeste Potens af Usandhed, jeg vilde bruge et mildere Udtryk: af Urigtighed. Jeg kan derfor lade alt dette ligge; den højtærede Landbrugsminister vil for øvrigt nok for sit Vedkommende give Svar paa de Henvendelser, der blev rettet til ham. Jeg vil besvare et Par af de mere direkte Henvendelser til mig personlig, som det ærede Medlem kom med. Det ærede Medlem talte om en „Fredstrompet“, som jeg efter hans Opfattelse i særlig Grad har villet blæse ved denne Finanslovdebat. Det er ganske urigtigt. Da jeg forleden Dag talte om Fællesskabet i Arbejdet herinde Partierne imellem, kunde jeg med fuld Ret henvise til, at det var en Gentagelse af

Taler, jeg ogsaa havde holdt, naar vi havde et Ministerium af andet Navn og anden Farve end det nuværende. Det har været mit Ønske i de over 18 Aar, jeg har haft Sæde her i Tinget, at gøre et nyttigt Arbejde, ikke blot til Gavn for mig selv, saaledes at jeg kom til at forstaa, at dette Arbejde havde Værdi for mig som Menneske, men i særlig Grad at udføre et Arbejde til Gavn for de Mennesker, jeg repræsenterer her i dette høje Ting. Derfor tillod jeg mig ogsaa forgangen Dag at anstille nogle rent menneskelige Betragtninger, og jeg beklager i højeste Grad, at min Landsmand Jyden Pinstrup ikke forstod denne Tale. Det ærede Medlem mindede om et gammelt Ord, som lyder saaledes, at da Fanden blev gammel, gik han i Kloster. Jeg vil ogsaa gerne minde om et andet gammelt Ord, og det er dette, at der er visse Folk, der læser, som Fanden læser Bibelen. Paa samme Maade har det ærede Medlem Hr. Pinstrup læst eller citeret min Tale. Jeg vil minde om, at det blev i alt Fald i en Del af Venstrepresen stærkt fremhævet, at jeg personlig ved sidste Valg aldeles ikke gjorde Overbud. Jeg fremhævede tværtimod Vanskelighederne indenfor vort Samfund ogsaa med Hensyn til det parlamentariske, men jeg pegede paa den Eventualitet, at vi efter Valget kunde komme til at sidde saadan i det, at Forholdene vilde tvinge os til endogsaa at danne en Samlingsregering. Det blev den Gang citeret og fremhævet ogsaa i det ærede Medlems Presse. Alene dette vidner om, at jeg ikke førte nogen Overbudspolitik. Mine Udtalelser var rettet lige saa vel mod Venstres Kandidater som mod Repræsentanter for andre Partier. Jeg vil minde om, at f. Eks. Venstres Kandidat i min Valgkreds i høj Grad overbød mig eller forsøgte at gøre det, naar han talte om saadanne Spørgsmaal som de gamles Forsørgelse. Han vilde naturligvis gerne fremstille det, som om det var os, der overbød, fordi vi med Hensyn til Aldersrenteloven har taget det Standpunkt, vi tog; men han forudsagde, at hvis Venstre fik Magten efter Valget, vilde de gamle faa det godt. Han var klar over, at det var ganske uretfærdigt, som man havde behandlet de enligstillede gamle. Jeg peger blot paa Realiteterne — for det er en Realitetspolitik, vi skal føre — og skal nævne det Spørgsmaal, vi i Øjeblikket behandler, Brændselshjælpen til de gamle. Jeg udtalte forleden, at jeg betragter det som en Skændsel, at Spørgsmaalet om de gamles Forsørgelse ikke